

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/2437/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122412231
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122412231.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: E. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX, XXX XX R., právne zast.: JUDr. Tomáš Zboja, advokát, IČO 42 072 905, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, proti povinnému: R. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX R., o vymoženie 3508,24 eur, vedenom súdnym exekútorom JUDr. Jozef Augustín, PhD., so sídlom exekútorského úradu Moyzesova 923/49, 010 01 Žilina pod sp. zn. 384EX 687/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 32Ek/2437/2022 zo dňa 21.11.2022, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 21.11.2022 uznesenie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V odôvodnení, za použitia ustanovení § 61k ods. 1, ods. 2 a 5, § 61l ods. 3 a 4, § 61n ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), konštatoval nedôvodnosť návrhu povinného na zastavenie exekúcie. V súvislosti s nepriaznivou finančnou situáciou povinného, ktorú uvádzal ako dôvod zastavenia exekúcie, vyšší súdny úradník dal v súvislosti s novelou Exekučného poriadku účinnou od 01.04.2017 do pozornosti, že inštitút zastavenia exekúcie za súčasne platnej a účinnej právnej úpravy je zakotvený v ust. § 61k a § 61n Exekučného poriadku, keď o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súd a z dôvodov ustanovených v § 61n ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie. Súd o zastavení exekúcie rozhodne, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo ak bol exekučný titul zrušený alebo je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, alebo ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Zmena vykonaná vyššie uvedenou novelou Exekučného poriadku nastala aj v otázke posudzovania nemajetnosti povinného ako dôvodu vedúceho k zastaveniu exekúcie. Kým podľa Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 obligatórne rozhodoval o zastavení exekúcie v prípadoch nemajetnosti povinného súd, od 01.04.2017 toto rozhodovanie prešlo do kompetencie súdneho exekútora povereného vykonaním exekúcie. Súdny exekútor tak v zmysle vyššie cit. ust. § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak sa v prípade exekúcie vedenej na majetok fyzickej osoby do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. Proti takému upovedomeniu Exekučný poriadok pripúšťa podanie námietok účastníkov konania v zákonnej 15-dňovej lehote od jeho doručenia, pričom exekučné konanie sa končí doručením upovedomenia o zastavení exekúcie súdu za predpokladu, že námietky podané neboli. Posúdenie nemajetnosti povinného a teda dôvodu vedúceho k zastaveniu exekúcie spadá v zmysle vyššie uvedeného do rozhodovacej činnosti súdneho exekútora povereného vykonaním exekúcie, ktorý po vykonaní všetkých zákonných postupov pre zisťovanie majetku povinného môže dospieť k záveru, že je tu daný dôvod zastavenia exekúcie a

to z dôvodu, že nebol zistený majetok alebo príjmy povinného, ktoré by podliehali exekúcii a ktoré by postačovali aspoň na úhradu trov exekútora, v čoho dôsledku súdny exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie a jeho doručením súdu sa exekúcia zastavuje. Vzhľadom na to, že orgány verejnej moci musia konať podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR len v medziach a v rozsahu stanovenom zákonom, exekučný súd nemôže zasiahnuť do pôsobnosti zverenej zákonom súdnemu exekútorovi a preto v predmetnej veci mu neprináleží rozhodovať o zastavení exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného. Vychádzajúc z uvedeného a zo skutočnosti, že zo strany súdneho exekútora nemajetnosť povinného nebola preukázaná a to jednak aj z dôvodu, že zákonná lehota piatich rokov odo dňa začatia exekúcie, t.j. odo dňa 22.09.2022, kedy bolo poverenie na vykonanie exekúcie doručené súdnemu exekútorovi, ani objektívne uplynúť nemohla, súd nemohol návrhu povinného vyhovieť a exekúciu zastaviť. Vyšší súdny úradník mal po preskúmaní spisového materiálu nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nespĺnil v celom rozsahu. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, a preto vyšší súdny úradník jeho návrh na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. O trovách exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nerozhodoval, nakoľko oprávnený ani povinný si nárok na ich náhradu neuplatnili.

2/ Voči uzneseniu podal povinný sťažnosť, v ktorej sa zameril najmä na nepresnosti tvrdení oprávneného. Uviedol, že je síce pravda, že suma určená súdom 43 350 Eur bola uhradená prevodom, ale nie na jeho účet, ale na účet jeho matky. A keďže nemá dispozičné právo disponovať s prostriedkami na účet matky, nemôže požadovanú sumu vyplatiť. Nehovoriac o tom, že suma bola vyplatená po termíne, a to na 2x. V máji 2022 bolo prevedené na účet jeho matky 42 841,76 Eur, pričom oprávnená si svojvoľne zo sumy určenej súdom stiahla výšku súdnych trov 3 508,24 Eur. Až po jeho urgencii chýbajúcu sumu v júni 2022 doplatila. Suma mala byť rozhodnutím súdu Martin, č k. 24/81/2019-99 vyplatená už v roku 2019, v lehote 60 dní. Podľa uznesenia Okresného súdu Martin 10C/43/2019-44, sa na základe stiahnutia žiadosti konanie o vyporiadanie zastavilo, no za chvíľu bolo všetko inak. Od roku 2004 je s oprávnenou rozvedený. Lehota na podanie žiadosti o majetkovoprávne vysporiadanie bola do 3 rokov. Oprávnená si začala uplatňovať nárok až v roku 2018, po takmer 15 rokoch. Požadovaná suma je pre neho likvidačná, nehovoriac o tom, že 90% nákladov na výstavbu domu financoval so svojou rodinou a stavebný úver splácal ešte aj po rozvode. Momentálne je bezdomovec, žije u matky, ktorá má 80 rokov. Nesúhlasil s tým, že vyplatená suma je v dnešnej dobe adekvátne trhovej cene nehnuteľnosti. Odhad bol vypracovaný v roku 2018 pri inflácii 1,5%- Suma bola vyplatená v júni 2022 pri inflácii cca 15% a o rok sa odhaduje na cca 20%. Za tú sumu si dne nezohenie ani garsónku. Od decembra by mal poberať invalidný dôchodok 248,22 Eur (krátený o exekučnú zrážku). Majetkové pomery oprávnenej sú nepomerne lepšie a mali by sa preskúmať. Po strýkovi zdedila automobil, 3-izbový byt, ktorý v tej dobe predala za 500 000 Sk, garáž predala za 120 000 Sk, hotovosť za opatrovanie strýka činila 350 000 Sk. Po starej mame zdedila dom, ktorý teraz obýva s dcérou, zaťom a vnučkou. Všetci v uvedenej domácnosti majú dobrý príjem, ktorý odhadol na 4000 Eur (možno aj viac). Jeho a matkin príjem dokopy je necelých 1000 Eur. Má 60 rokov, odpracoval 37 rokov a pre spoločnosť odviezol kus práce. Preto si myslí, že vzhľadom na jeho zdravotné problémy má nárok už v pokoji dožiť jeseň života. Ak bude jeho sťažnosť zamietnutá, využije všetky zákonné prostriedky a postúpi všetky svoje žiadosti ďalším vyšším inštitúciám v rámci zákona.

3/ Nakoľko povinný v sťažnosti opätovne poukazoval na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, k čomu už oprávnený zaujal stanovisko v rámci svojho vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie, sudca sťažnosť povinného pred rozhodnutím nedoručoval oprávnenému na vyjadrenie, ale bude mu doručená spolu s týmto rozhodnutím.

4/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

7/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8/ Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň sudca poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Aj vzhľadom na skutočnosti uvádzané povinným v sťažnosti sudca nad rámec odôvodnenia rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka dopĺňa nasledovné.

10/ V prvom rade je potrebné uviesť, že sťažnosť povinného neobsahuje podstatné náležitosti, pretože neuviedol v čom považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne (povinný sa v rámci sťažnosti v zásade vyjadroval k tvrdeniam oprávneného), ani čoho sa ňou domáha (ako žiada súd o jej sťažnosti rozhodnúť). Súd podotýka, že ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa v súvislosti so sťažnosťou nepoužijú (§ 246 CSP). Ak by aj súd prihliadal na to, že sťažnosťou sa povinný domáha zrušenia napadnutého rozhodnutia, resp. jeho zmeny, spočívajúcej v zastavení exekúcie, neboli žiadne z jeho tvrdení spôsobilé v tomto štádiu dosiahnuť zastavenie exekúcie (ani zrušenie napadnutého rozhodnutia). Predmetom konania je vymoženie sumy 3 508,24 Eur ako trov priznaných oprávnenému v základnom konaní, ktoré mu mal zaplatiť povinný, pričom o nároku na náhradu trov bolo rozhodnuté výrokom III. rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 24C/81/2019 zo dňa 24.11.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 9Co/69/2021-144 zo dňa 24.02.2022 a o výške priznaných trov bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Martin, č.k. 24C/81/2019-163 zo dňa 08.04.2022. Medzi účastníkmi nie je sporné, že povinný túto sumu neuhradil, pričom ten nesplnenie svojej povinnosti odôvodňoval nemajetnosťou a nedostatočným príjmom. Vyšší súdny úradník správne posúdil, že nemajetnosť povinného nepredstavuje v tomto štádiu dôvod zastavenia exekúcie. Samotné tvrdenie o nemajetnosti povinného sa musí v exekučnom konaní preukázať postupom súdneho exekútora. Zároveň ak by sa následne v konaní preukázalo, že exekúciu nie je možné pre nedostatok majetku povinného vykonať, rozhodovanie o zastavení exekúcie z takého dôvodu je v exekučných konaniach začatých od 01.04.2017 zverené jedine súdnemu exekútorovi podľa ustanovení § 61n ods. 1 písm. c/ a d/ (podľa toho či ide o právnickú alebo fyzickú osobu). Keďže exekúciu (v tomto prípade) vedenú na majetok fyzickej osoby súdny exekútor zastaví, ak sa do 5 rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora, nebol dôvod, aby súd sa tvrdenou nemajetnosťou povinného zaoberal, pričom v tomto štádiu nepredstavuje dôvod zastavenia exekúcie ani súdnym exekútorom (podľa § 61n ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku) pretože exekúcia sa začala

dňa 22.09.2022 (kedy bolo súdnemu exekútorovi doručené poverenie na vykonanie exekúcie), a teda rozhodná doba 5 rokov doposiaľ neuplynula.

11/ Ďalšími tvrdeniami povinného sa už súd nezaoberal, pretože nesúviseli s prejednávanou vecou. Skúmanie majetkových pomerov iných účastníkov konania, odlišných od povinného nie je predmetom exekučného konania. Účelom exekučného konania je (nútene) vymôcť právo/plnenie priznané exekučným titulom od povinného a pri svojom procesnom postupe v exekúcii znejúcej na peňažné plnenie súdny exekútor preskúmava majetkové pomery výlučne povinného, z ktorého majetku (ak sa zistí) má byť uspokojená pohľadávka oprávneného. Pre účely tohto konania nie sú relevantné ani tvrdenia povinného o vyplatení sumy 46 350 Eur, ktoré mala oprávnená zaplatiť povinnému podľa výroku II. rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 24C/81/2019 zo dňa 24.11.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, pretože ako už súd vyššie uviedol, v tomto konaní sa vymáha iný nárok (trovy základného konania). Nepodstatné sú tak i jeho súvisiace tvrdenia, že vyplatená suma (46 350 Eur) bola neadekvátne a že náklady na výstavbu domu financoval so svojou rodinou.

12/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol sťažnosť povinného voči uzneseniu vydanom vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 32Ek/2437/2022 zo dňa 21.11.2022 ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).